

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **I. K.**, bytem O., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 14.8.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2017 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.8.2017 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2017 č.j. X*, kterým zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.4.2017*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), když podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 28.3.2017 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 7.8.2017* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 26.7.2017 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobkyni byla přiznána horní hranice daného rozmezí, tj. 20%,

která byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl chybně posouzen i v řízení o námitkách, protože se zhoršil a požadovala nové posouzení zdravotního stavu; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ ze dne 28.3.2017 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 26.7.2017 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20% a tato míra byla zvýšena o 10% na celkových 30% lékařem OSSZ dle § 3 odst. 2 a lékařem ČSSZ podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 20.9.2017 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.8.2017 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 9.8.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.1.2018 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (7.8.2017)* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 18.5.2017 neurologickým nálezem (přetrvávající VAS C páteře s radikulární zánikovou sympt. C5 dx. a přetrvávající VAS LS páteře s radikulární iritačně zánikovou sympt. L4/5 sin.)*. Dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom krční páteře s přetrvávajícími projevy kořenové iritace C7 bilat. se středně těžkým omezením funkce krčního úseku páteře; stav po operaci krční páteře (14.12.2015, Ortop. klinika FN Bulovka), fúze obratlů C5-7a náhrada disků C5/6 a C6/7 pro MR prokázanou hernii disku C5/6 a C6/7 s absolutní stenózou páteř. kanálu v rozsahu C4/5 - C6/7 s nutností

operačního řešení; stav po přední diskektomii a náhradě disků C4-5 (17.8.2017, Ortop. klinika FN Bulovka) a také vertebrogenní algický syndrom bederní páteře, oboustranný LS syndrom se středně těžkým omezením funkce bederního úseku páteře. PK MPSV konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení krčního a bederního úseku páteře s přetrvávajícími projevy kořenové iritace uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30% - 40% horní hranicí 40%, v níž zohlednila chronicitu průběhu onemocnění a smíšenou úzkostně depresivní poruchu reaktivní na bolestivé onemocnění páteře. Dále komise uvedla, že není důvod pro použití § 3 ani pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Rovněž bylo komisí konstatováno s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Rokycany ani námitkového řízení ve smyslu neuznání invalidity, jelikož klinický stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Žalobkyně tedy není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí; je schopna lehčí fyzické práce, spíše na zkrácený úvazek; je schopna po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Pro úplnost krajský soud dodává, že podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora. A dle § 3 odst. 1 téže vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní

schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 7.8.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 9.1.2018 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 18.5.2017*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.8.2017 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 18.5.2017 a tedy i k 7.8.2017 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 18.5.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž

bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 74/2017-33 ze dne 18.1.2018, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. *Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity (viz shora), tudíž získá-li žalobkyně potřebnou dobu pojištění, bude jí přiznána i výplata důchodu.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně nepožadovala náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V Plzni dne 18. ledna 2018

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně